Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	10C/189/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1109238376
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Káčerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2017:1109238376.17

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: I.. Ľ. R., H. Š. Č.. XX, XXX XX Bratislava zastúpeného: MGA IURIS s.r.o., so sídlom Pri starej prachárni č. 10, 831 04 Bratislava proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 o ochranu osobnosti, o priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- € takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že žalovaný v rozhlasovej relácii s názvom ". C. B. H...." vysielanej žalovaným v premiére dňa 12.06.2007 na programovom okruhu Rádio Slovensko, vo vysielacom čase o XX,XX R.. Z. D. M. S. XX.XX.XXXX na programovom okruhu Rádio Regina, vo vysielacom čase o 06,35 hod. a dňa 18.06.2008 na programovom okruhu Rádio Slovensko, vo vysielacom čase o 17,10 hod. uvedením výrokov, že žalobca
- "sa pokúšal dávať nám výpovede z nájmu bytu... Riešením bolo také, že nám postupne odpojil elektrinu, potom plyn..."
- "Nakoniec nás odstavil aj od kanalizácie, aj od vody a s výsmechom postavil kadibúdku, aby celá ulica videla, že chodíme do tej kadibúdky."
- "...sa tam vlúpal do nich, odrazil petlice",
- "Až tak ďaleko sa ulakomil, alebo tá zloba jeho bola taká tohto súčasného majiteľa, že dal zbúrať garáž susedom...",
- "Chodí a s posmechom sa nám ešte výslovne vysmieva, že jak žijeme. Na objekte si namontoval kamery a chváli sa všade, že nás monitoruje..."
neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti,

Žalovaný je p o v i n n ý do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zničiť všetky hmotné nosiče, na ktorých je zachytený zvukový záznam rozhlasovej relácie ". C. B. H....".

Žalovaný je p o v i n n ý do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku doručiť žalobcovi štatutárnym orgánom žalovaného podpísaný list tohto znenia:
"Vážený pán I.. Ľ. R..
Rozhlas a Televízia Slovenska ako právny nástupca Slovenského rozhlasu sa Vám týmto ospravedlňuje, že v rozhlasovej relácii ". C. B. H.", ktorú vysielal v premiére dňa 12.06.2007 na svojom programovom okruhu Rádio Slovensko a v reprízach dňa XX.XX.XXXX na programovom okruhu Rádio Regina vo vysielacom čase o 06,35 hod. a dňa 18.06.2008 na programovom okruhu Rádio Slovensko, uviedol výroky
- že pretože ste sa snažili o vypovedanie nájmu bytu v nájme manželov U., ste jednostranne odpojili tento byt od dodávky plynu a elektrickej energie,
- že ste im odstavili aj vodu a kanalizáciu a s výsmechom postavili "kadibúdku", aby celá ulica videla, že manželia U. chodia do tejto "kadibúdky",
- že ste sa vlúpali do povalových priestorov manželov U. a odrazili petlice,
- že ste sa ulakomili a Vaša zloba bola taká, že ste dali zbúrať garáž, ktorá bola vo vlastníctve susedov manželov U.,
- že chodíte s posmechom a výslovne sa vysmievate manželom U. ako žijú a chválite sa, že ich monitorujete.

ktorými neoprávnene zasiahol do Vášho práva na ochranu osobnosti.
Zároveň sa Vám Rozhlas a Televízia Slovenska ospravedlňuje za to, že Vám rozširovaním uvedených výrokov v relácii ". C. B. H...." bola spôsobená nemajetková ujma spočívajúca najmä v znížení Vašej dobrej povesti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, čím bola ohrozená vážnosť Vášho postavenia a možnosť uplatnenia sa v jednotlivých zložkách života."

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 7.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zamieta.

Súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 16.09.2009, doplnenou písomným podaním zo dňa 31.01.2011, sa domáhal ochrany svojej osobnosti v rozsahu pôvodne formulovaného petitu žaloby z dôvodu, že žalovaný dňa 12.06.2007 na svojom vysielacom okruhu Rádio Slovensko, vo vysielacom čase o desiatej hodine vysielal v premiére rozhlasovú reláciu s názvom "Z. C. B. H.", obsahom ktorej zasiahol do osobnostných práv žalobcu. Uvedená relácia sa týkala problematiky prenájmu jedného z bytov nachádzajúceho sa v domovej nehnuteľnosti na Š. Č.. XX D. H., ktorej žalobca je výlučným vlastníkom. V relácii bolo uvedených o osobe žalobcu viacero nepravdivých, znevažujúcich a urážajúcich skutočností, ktoré boli žalovaným odvysielané a ktoré boli tvrdené jedným z účastníkov relácie, a to nájomcom vyššie uvedeného bytu Z. U.. V relácii bol žalobca vykreslený ako zákerný človek, ktorý vedome ponižuje iných tým, že vystavuje iné osoby na posmech okoliu, koná nečestne, nepoctivo a zištne na úkor iných, pričom neváha porušovať etické ako aj právne normy. Žalobca v uvedenej relácii bol identifikovaný tak, že bol opísaný ako vlastník domovej nehnuteľnosti na ulici Š. Č.. XX D. H. a v predmetnej relácii bol aj priamo menovaný. Redaktorka žalovaného žalobcu do odvysielanej relácie nepozvala, resp. nevyžiadala si od neho žiadne stanovisko pred obsahovým spracovaním predmetnej relácie a nebol oslovený ani správca bytového domu. Redaktorka spracovala len tvrdenia Z. U. a jeho právneho zástupcu. Žalobca uviedol, že v prejednávanej veci treba prihliadnuť aj na publicistickú súčinnosť žalovaného na obsahu a celkovom vymedzení relácie ". C. B. H." a jednotlivých tvrdení v nej obsiahnutých. V tejto súvislosti žalobca poukázal, že redaktorka ako zamestnankyňa žalovaného kladením otázok pánovi U. a jeho vtedajšiemu právnemu zástupcovi, celý rozhovor usmerňovala a viedla. Redaktorka žalovaného rozhovor spracovala podľa svojho uváženia, do podoby akej bol prezentovaný v relácii a túto reláciu potom žalovaný odvysielal. Táto relácia bola spracovaná jednostranne a tendenčne, nebola daná žalobcovi možnosť sa vyjadriť k skutkovým tvrdeniam pána U. a jeho právneho zástupcu, ktorých tvrdenia boli prezentované ako jediné správne, pritom sa však nezakladali na skutočnom skutkovom stave. Žalovaný uvedením a rozširovaním nepravdivých, znevažujúcich a urážlivý tvrdení neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu, pričom zásah do osobnostných práv žalobcu nielenže bol spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v ohrození osobnostných práv žalobcu, ale v skutočnosti takúto zásah aj vyvolal. Obchodní partneri spoločnosti United investment, a.s., Bratislava, v ktorej je žalobca predseda predstavenstva po vypočutí obsahu relácie zmenili k žalobcovi správanie, ktorí okrem iného zvažovali ukončenie spolupráce s uvedenou spoločnosťou. Dôsledky odvysielaných nepravdivých skutkových tvrdení sa negatívne vo vzťahu k žalobcovi prejavili aj vo verejnej oblasti, v ktorej sa žalobca aktívne angažuje. Žalobca je členom generálnej rady a členom prezídia Združenia podnikateľov Slovenska. Po odvysielaní relácie bol žalobca vyzvaný na podanie vysvetlenia a na preukázanie nepravdivosti tvrdených skutkových okolnosti v relácií "Ako prísť o byt". Žalobca bol aj vyradený z účasti na niektorých rokovaniach s partnermi združenia. Difamujúce tvrdenia, odvysielané žalovaným, zasiahli do postavenia žalobcu ako člena správnej rady Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania.
2. Žalovaný žiadal návrh žalobcu zamietnuť na tom skutkovom základe, že tvrdenia o žalobcovi, uvedené v relácii, boli uvedené Z. U.. Žalovaný je národná, nezávislá, verejnoprávna, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje služby verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania. Žalovaný si plní svoje úlohy, ktoré má dané zákonom, ktoré si plní aj odvysielaním relácie, ktoré nastoľujú poslucháčovi aj problematické témy s cieľom, aby si poslucháč sám vytvoril názor na spracovávanú tematiku. Tvrdenia pána U., ktoré odzneli v relácii nemožno chápať ako názory a stanoviská žalovaného.

Žalovaný výroky nevytvoril, nepredniesol, neuviedol a nevyslovil, z čoho vyplýva, že žalovaný nemôže byť zodpovedný za výroky prednesené inou osobou a teda nemôže byť ani subjektom, ktorý by mohol spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobcu.
3. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním - výsluchom účastníkov konania, na pojednávaní konanom dňa 26.1.2011, svedkov N.. Ľ. C., Z. U., V.. V. F., na pojednávaní konanom dňa 28.11.2011, svedkov V.. N. M., V.. I. S., N.. N. W., na pojednávaní konanom dňa 30.4.2012 oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise / ktorých obsah súd cituje v odôvodnení rozsudku nižšie/, obsahom zvukového ako aj písomného záznamu relácie "Z. C. B. H.", obsahom spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 14C 18/00, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu. Žalobca vo svojej žalobe bol povinný pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými žalobcom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh. Súd za súhlasu účastníkov konania upustil v prejednávanej od výsluchu svedkyne I. Č., redaktorky odporcu vzhľadom na jej vážny zdravotný stav (ktorá po zrušení rozsudku prvej inštancie zomrela). Účastníci konania, počas konania, netrvali na výsluchu svedka N.. H. H.. Súd z dôvodu hospodárnosti konania a vzhľadom na zistený skutkový stav vykonaním iných dôkazných prostriedkov upustil od vykonania dôkazu výsluchu svedka N.. H. H..

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 10C 189/2019-305 dňa 18.9.2013 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.
5. Rozsudok prvej inštancie bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/702/2013 - 339 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
6. Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.
Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
7. Súd prvej inštancie bol povinný v zmysle vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať opodstatnenosťou jednotlivých, žalobcom uplatňovaných, nárokov z hľadísk uvedených v zrušujúcom uznesení a postupom naznačeným odvolacím súdom bolo úlohou súdu prvej inštancie posúdiť vznik zodpovednosti žalovaného za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu a výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch ustáliť po vyhodnotení okolností na strane žalovaného.
8. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom súd prvej inštancie doplnil dokazovanie opätovným výsluchom strán sporu, opätovným oboznámením sa s obsahom spisu a listinných dôkazov a vykonal nové dokazovanie výsluchom svedkyne V. G. - G. H. S. na Š. O.. Č.. XX D. H., ktorej výsluch bol realizovaný na pojednávaní konanom dňa 14.11.2016.
9. Odvolací súd poukázal vo svojom uznesení na článok 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého každý má právo na slobodu prejavu. Táto zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme (okrem iného) ochrany povesti alebo práv iných.
10. Odvolací súd taktiež poukázal na článok 26 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory, slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.
11. Odvolací súd poukázal aj na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v súvislosti s aplikáciou článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje slobodu prejavu, vrátane slobody zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky. Podľa

ustálenej judikatúry ESĽP tlač zohráva významnú úlohu v demokratickej spoločnosti a hoci tlač nesmie prekročiť určité stanovené hranice, vrátane práv na ochranu dobrého mena a povesti iných, jej úlohou je, v súlade s jej povinnosťami a zodpovednosťou, prinášať primerané a spoľahlivé informácie a myšlienky k všetkým otázkam verejného záujmu; s funkciou tlače, ktorá spočíva v rozširovaní informácií, je spojené právo verejnosti tieto informácie prijímať. Predmetom ochrany podľa článku 10 Dohovoru sú však nielen informácie a myšlienky, ktoré sú prijímané kladne, priaznivo či ľahostajne alebo sú považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež tie, ktoré zraňujú, urážajú, útočia, šokujú, sú nepríjemné alebo rušia či znepokojujú. Navyše novinárska sloboda zahŕňa aj možnosť použiť určitú mieru preháňania a provokácie, miera závisí od predmetu kritiky, pričom vo vzťahu k veciam verejného záujmu môže byť oveľa slobodnejšia. Článok 10 Dohovoru chráni nielen podstatu vyjadrených ideí a informácií, ale aj ich formu, v ktorej sú sprostredkované. Článok 10 Dohovoru tiež zaručuje novinárom v súvislosti so spravodajstvom o záležitostiach verejného záujmu ochranu v prípade, že konajú v dobrej viere, aby predložili verejnosti presné a spoľahlivé informácie v súlade s novinárskou etikou. Obmedzeniam slobody prejavu v oblasti všeobecného záujmu necháva článok 10 Dohovoru len malý priestor. Tlač, pokiaľ prispieva k verejnej diskusii o záležitostiach legitímneho záujmu, môže sa v rozumnej miere spoliehať na obsah oficiálnych správ, bez toho, aby bola povinná vykonávať nezávislý prieskum či vlastné šetrenie o skutkových okolnostiach v nej uvedených. Tlač musí v demokratickej spoločnosti zohrávať dozornú úlohu a upozorňovať na možné problémy, nežiaduce javy. Je pochopiteľné, že tlač sa snaží upútať pozornosť čitateľov a tento zámer je legitímny, ak slúži popri podpore predaja novín aj na určité objasnenie udalostí, teda zámerom je upútať verejnosť na riešenie určitej spoločenskej otázky.

12. Odvolací súd uviedol, že sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti a tvorí jednu zo základných podmienok jej rozvoja a uplatnenia každého jednotlivca. Právo na slobodu prejavu však nie je absolútne, je totiž obmedzené, tak ako to predpokladá článok 10 ods. 2 Dohovoru a článok 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obmedzenie práva na slobodu prejavu priznaním práva na ochranu osobnosti, nie je porušením čl. 10 Dohovoru. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní teda, aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

13. Odvolací súd vo vzťahu k použitej žánrovej forme reportáže uviedol, že je to žáner informatívneho charakteru, ktorý dáva recipientovi názornú predstavu o konkrétnej udalosti autentickým priblížením a stvárnením atmosféry opisovanej udalosti, a to prostredníctvom bezprostredného zážitku priamych účastníkov, očitých svedkov, prípadne ďalších dotknutých osôb. Reportáž má za cieľ pohotovo, s nevyhnutnými podrobnosťami a v jasnej forme zovšeobecniť najvýznamnejšie a najzaujímavejšie javy a udalosti. Odvolací súd uviedol, že dominujúcim prvkom je dej, kedy reportér na základe osobného poznania spravidla chronologicky opisuje priebeh udalosti tak, ako sa deje, skutočnosť neskresľuje; zhromažďuje zaujímavosti a fakty, ktoré potom umocňuje výpoveďami priamych účastníkov, svedkov, ich priamou rečou alebo ich parafrázuje. V reportáži sa uplatňujú na vyjadrenie dynamiky deja aj metafory a prirovnania popri prísne a presne vyjadrenej faktografii. Reportáž je teda univerzálny žáner na stvárňovanie rôznych oblastí ľudského života. Publicistické prejavy realizované prostredníctvom masmédií sú určené širokej verejnosti s cieľom oboznamovať, objektívne informovať, prípadne aj vzdelávať, a ich základnými znakmi sú preto objektívnosť, zrozumiteľnosť, vecnosť, pôsobivosť, výstižnosť, nestrannosť a vyváženosť.

14. Samotný odvolací súd uviedol, že reportáž má za cieľ pohotovo, s nevyhnutnými podrobnosťami a v jasnej forme zovšeobecniť najvýznamnejšie a najzaujímavejšie javy a udalosti. Odvolací súd za dominujúci prvok reportáže označil dej, kedy reportér na základe osobného poznania, spravidla chronologicky opisuje priebeh udalosti tak, ako sa deje, skutočnosť neskresľuje; zhromažďuje zaujímavosti a fakty, ktoré potom umocňuje výpoveďami priamych účastníkov, svedkov, ich priamou rečou alebo ich parafrázuje.

15. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že v prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní teda, aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

16. Redaktorka žalovaného mala profesionálnu povinnosť, v prípade zjavnej kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti, obsah reportáže pripraviť vyváženým spôsobom a teda mala povinnosť obsah reportáže pripraviť pri zachovaní aplikácie čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje slobodu prejavu, vrátane slobody zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky tak, že mala dbať pri zachovaní všetkých princípov slobody prejavu, aby neprekročila stanovené hranice, vrátane práv na ochranu dobrého mena a povesti iných. Úlohou redaktorky bolo v súlade s jej povinnosťami a zodpovednosťou prinášať primerané, spoľahlivé

informácie a myšlienky k všetkým otázkam verejného záujmu. Článok 10 Dohovoru zaručuje novinárom v súvislosti so spravodajstvom o záležitostiach verejného záujmu ochranu v prípade, že konajú v dobrej viere, aby predložili verejnosti presné a spoľahlivé informácie v súlade s novinárskou etikou.
17. Právo na slobodu prejavu však nie je absolútne, je totiž obmedzené, tak ako to predpokladá článok 10 ods. 2 Dohovoru a článok 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obmedzenie práva na slobodu prejavu priznaním práva na ochranu osobnosti, nie je porušením čl. 10 Dohovoru. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.
18. Je síce pravdou, že odvolací súd prisvedčil žalovanému v tom, že vo vzťahu k reportáži sa zásadne nemožno dovolávať nepravdivosti vyjadrení a názorov jej účastníkov či dotknutých osôb, práve na ktorých zážitkoch, dojmoch a názoroch je reportáž založená a ktoré tak vychádzajú z ich subjektívneho vnímania situácie, na ktorej mali priamu alebo nepriamu účasť. Odvolací súd pri svojej argumentácii sa odvolal na na rozhodnutie ESĽP vo veci JERSILD proti Dánsku (1994) v ktorom konštatoval, že reportáže založené na rozhovoroch, či už upravených alebo neupravených, sú jedným z hlavných spôsobov práce médií, prípadné sankcionovanie médií, či potrestanie novinára za to, že pomohli rozširovať výroky iných urobených počas novinárskeho rozhovoru, by znemožnilo tlači plniť jej úloh "strážneho psa demokracie" a ohrozilo by to tak prínos tlače k diskusii o veciach verejného záujmu; o uložení sankcií sa nemôže uvažovať, pokiaľ neexistujú osobitne vážne dôvody na ich použitie; je na samotnej tlači, aby si stanovila spôsob, akým bude informácie prezentovať. Odvolací súd uviedol, že žalobcom pôvodne naformulovaný petit žaloby preto nemohol obstáť z dôvodu, že v prípade reportáže nie je možné posudzovať pravdivosť či nepravdivosť vyjadrení jej účastníkov a v tomto smere požadovať od vysielateľa preukazovať pravdivosť ich tvrdení, resp. primeranosť nimi vyslovených hodnotiacich úsudkov, v opačnom prípade by problematiku nebolo možné vôbec formou reportáže spracovať.
19. Žalobca po zrušení rozsudku prvej inštancie písomným podaním, doručeným súdu dňa 9.11.2015, požiadal súd o pripustenie zmeny petitu žaloby tak, aby súd určil, že žalovaný v rozhlasovej relácii s názvom "Z. C. B. H....". vysielanej žalovaným v premiére dňa 12.06.2007 na programovom okruhu Rádio Slovensko, vo vysielacom čase o XX,XX R.. Z. D. M. S. XX.XX.XXXX na programovom okruhu Rádio Regina, vo vysielacom čase o XX,XX R.. Z. S. XX.XX.XXXX na programovom okruhu Rádio Slovensko, vo vysielacom čase o 17,10 hod. uvedením výrokov, že žalobca
- "sa pokúšal dávať nám výpovede z nájmu bytu... Riešením bolo také, že nám postupne odpojil elektrinu, potom plyn..."
- "Nakoniec nás odstavil aj od kanalizácie, aj od vody a s výsmechom postavil kadibúdku, aby celá ulica videla, že chodíme do tej kadibúdky."
- "...sa tam vlúpal do nich, odrazil petlice",
- "Až tak ďaleko sa ulakomil, alebo tá zloba jeho bola taká tohto súčasného majiteľa, že dal zbúrať garáž susedom...",
- "Chodí a s posmechom sa nám ešte výslovne vysmieva, že jak žijeme. Na objekte si namontoval kamery a chváli sa všade, že nás monitoruje..."
neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti,
Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zničiť všetky hmotné nosiče, na ktorých je zachytený zvukový záznam rozhlasovej relácie "Ako prísť o byt...".
Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku doručiť žalobcovi štatutárnym orgánom žalovaného podpísaný list tohto znenia:
"Vážený pán I.. Ľ. R..

Rozhlas a Televízia Slovenska ako právny nástupca Slovenského rozhlasu sa Vám týmto ospravedlňuje, že v rozhlasovej relácii "Z. C. B. H.", ktorú vysielal v premiére dňa 12.06.2007 na svojom programovom okruhu Rádio Slovensko a v reprízach dňa 02.10.2007 na programovom okruhu Rádio Regina vo vysielacom čase o XX,XX R.. Z. S. XX.XX.XXXX na programovom okruhu Rádio Slovensko, uviedol výroky
- že pretože ste sa snažili o vypovedanie nájmu bytu v nájme manželov U., ste jednostranne odpojili tento byt od dodávky plynu a elektrickej energie,
- že ste im odstavili aj vodu a kanalizáciu a s výsmechom postavili "kadibúdku", aby celá ulica videla, že manželia U. chodia do tejto "kadibúdky",
- že ste sa vlúpali do povalových priestorov manželov U. a odrazili petlice,

- že ste sa ulakomili a Vaša zloba bola taká, že ste dali zbúrať garáž, ktorá bola vo vlastníctve susedov manželov U.,
- že chodíte s posmechom a výslovne sa vysmievate manželom U. ako žijú a chválite sa, že ich monitorujete.
ktorými neoprávnene zasiahol do Vášho práva na ochranu osobnosti.
Zároveň sa Vám Rozhlas a Televízia Slovenska ospravedlňuje za to, že Vám rozširovaním uvedených výrokov v relácii "Z. C. B. H....". bola spôsobená nemajetková ujma spočívajúca najmä v znížení Vašej dobrej povesti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, čím bola ohrozená vážnosť Vášho postavenia a možnosť uplatnenia sa v jednotlivých zložkách života."
Žalobca zotrval na časti pôvodného petitu žaloby, v zmysle ktorého sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 25.000,- €.
20. Súd uznesením č. k. 10C 189/2009-362 zo dňa 4.5.2016 zmenu pretiu žaloby pripustil.
21. Redaktorka právneho predchodcu žalovaného reportáž pripravovala v dostatočnom časovom predstihu, mala v kontexte s obsahom zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, jednoznačne sama byť znalá faktov súvisiacich s odvysielanou témou, keďže sa jej nepodarilo osloviť žalobcu za účelom získania informácií vo vzťahu k prezentovaným skutkový tvrdeniam nájomcu bytu, ktorý, spolu so svojim právnym zástupcom, boli pred vysielaním reportáže dotazovaní redaktorkou žalovaného a ktorých autentické vyjadrenia boli v relácií odvysielané.
22. V posudzovanej veci bola odvysielanou reportážou spracovaná téma týkajúca sa aktuálnych problémov spojených s bývaním nájomcov v reštituovaných domoch. Za účelom čo najlepšieho priblíženia problému bola reportáž založená na priamej výpovedi nájomcu bytu p. Z. U. a na vyjadrení jeho právneho zástupcu N.. H., medzi ktorými odzneli aj príspevky redaktorky v podobe jej vstupov. Nakoľko v danom prípade nepochybne išlo o problematiku spadajúcu pod záležitosti verejného záujmu; vzhľadom na aktuálnosť témy so širokým spoločenským dosahom; je potrebné zdôrazniť, že v prípade otázok verejného záujmu je poskytovaná zvýšená ochrana vyhľadávaniu a rozširovaniu súvisiacich informácií a myšlienok; poslaním tlače je nesporne šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu s tým, že je zároveň nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať. No treba zdôrazniť, že pri posudzovaní nároku na ochranu osobnosti je potrebné vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.
23. Súd opätovne poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania pred zrušením rozsudku prvej inštancie - z výsluchu žalobcu ako aj z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 14C 18/00 mal súd preukázané, že nájomný vzťah medzi žalobcom a nájomcami manželmi U. bol ukončený na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I číslo konania 14C 18/00-82 zo dňa 30.1.2002, právoplatným 13.1.2006, ktorým súd privolil k výpovedi z nájmu bytu, ktorého nájomcovia boli manželia U. podľa ustanovenia § 711 ods. 1, písmeno a/ Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca ako prenajímateľ potreboval byt pre svojich rodičov. Súd mal taktiež preukázané tak z výsluch žalobcu ako aj z obsahu listinných dôkazov, že nielen byty nájomcov, ale celá domová nehnuteľnosť bola odpojená od elektriny a potom plynu v dôsledku vykonávania rekonštrukcie bytového domu na Š. Č.. XX D. H.. Zo správy o odbornej prehliadke plynového zariadenia, vykonanej dňa 18.09.2003, mal súd preukázané, že na základe vykonanej prevádzkovej revízie plynového zariadenia a jeho celkového zhodnotenia bolo konštatované, že predmetné zariadenie nie je schopné bezpečnej prevádzky do odstránenia závad uvedených v predmetnej správe.
24. Z obsahu listinného dôkazu - zápisu z tlakovej skúšky plynomeru zo dňa 02.10.2003 mal súd preukázané, že plynový rozvod v bytovom dome na Š.O. O. Č.. XX D. H. nevyhovoval tesnostnej skúške. Časť plynového rozvodu v suteréne bola značne skorodovaná a zariadenie z dôvodu netesnosti bolo odstavené z prevádzky.
25. Z listinného dôkazu - správy o prehliadke a skúške elektrického zariadenia vykonanej dňa 21.10.2003 mal súd preukázané, že elektrické zariadenie na bytovom dome Š. O. Č.. XX,D. H. nevyhovovalo podmienkam pre bezpečnú a spoľahlivú prevádzku.
26. Z obsahu listinného dôkazu s označením upozornenie na pravdepodobné prerušenie dodávky zo dňa 31.10.2003 mal súd preukázané, že žalobca upozornil manželov U. na zlý technický stav plynových zariadení a elektrických vedení a zároveň im oznámil, že bude prerušená dodávka týchto energií. Zároveň boli nájomcovia upozornení na zlý technický stav pivničných priestorov, v dôsledku ktorých mala byť oprava kanalizácie a zároveň upozornil nájomcov, že na čas opráv kanalizácie bude nainštalovaná chemická toaleta vo dvore.
27. Z obsahu listinný dôkazu zo dňa 05.08.2004 mal súd preukázané, že Západoslovenská energetika, a.s. oznámila žalobcovi prerušenie dodávky elektrickej energie v bytovom dome na Š. O. Č.. XX D.

H. od 25.08.2004. O tomto postupe Západoslovenská energetika písomne informovala aj ostatných odberateľov elektrickej energie v predmetom bytovom dome a to pána Z.. U. Z. C. V.. N.. F.. Zároveň bol žalobca požiadaný o zabezpečenie vykonania rekonštrukcie elektroinštalácie tak, aby prerušenie elektrickej energie bolo možno čo najkrajšie.
28. Z obsahu listinného dôkazu s označením Žiadosť o odklad odpojenia prípojky elektrickej energie zo dňa 23.08.2004, mal súd preukázané, že žalobca požiadal Západoslovenskú energetiku, a.s. o zmenu obdobia prerušenia dodávky elektrickej energie, nakoľko stavebný úrad žalobcovi nevydal stavebné povolenie na opravu rozvodu energií.
29. Z listinného dôkazu zo dňa 30.03.2005 mal súd preukázané, že Západoslovenská energetika, a.s. prerušila dodávku elektrickej energie do celého bytového domu v termíne na začatie rekonštrukčných práce elektroinštalácie od 25.04.2005. O tomto postupe Západoslovenská energetika informovala opäť ostatných odberateľov energie pána Z.. U. Z. C.na V.. N.. F. /č.l. 87 spisu/. Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 22.4.2005 mal súd preukázané, že Západoslovenská energetika, a.s. súhlasila s pripojením stavebného odberu elektrickej energie s inštalovaným výkonom 18,10 kW / č.l. 236 /.
30. Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 27.4.2005 mal súd preukázané, že žalobca nájomcom bytov v bytovom dome oznámil, že z dôvodu výkonu rekonštrukčných prác na domovej nehnuteľnosti si môžu zabezpečiť náhradný odber elektrickej energie zo suterénu bytového domu.
31. Z listinného dôkazu zo dňa 28.9.2005 mal súd preukázané, že žalobca nájomcom bytov v bytovom dome oznámil v súlade so stavebným povolením, že bude realizovaná oprava prípojky plynu a z tohto dôvodu dodávka plynu bude dňa 28.9.2005 prerušená.
32. Ďalej z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že potom, čo bol bytový dom odstavený od kanalizácie a vody, žalobca bol nútený postaviť suché WC, avšak nie s výsmechom, aby celá ulica videla, že chodia manželia U. " do tej kadibútky". Žalobca a jeho rodina používali suché WC, nakoľko bolo nevyhnutné, v rámci rekonštrukcie bytového domu, vykonať rekonštrukciu kanalizácie, ako aj vody. Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 29.9.2003 mal súd preukázané, že kanalizačný systém v bytovom dome bol poškodený, a preto bolo nevyhnutné opraviť ju z dôvodu predchádzaniu vzniku škody na bytovom dome, ako aj za účelom odstránenia jednej z príčin vlhnutia suterénu bytového domu.
33. Z vykonaného dokazovania - tak výsluchom žalobcu ako aj z obsahu listinného dôkazu mal súd preukázané, že rozhodnutím č. ŽP -200/11836 Šv/J-2 zo dňa 22.6.20001, právoplatným dňa 2.7.2001 Okresný úrad Bratislava I, odbor životného prostredia nariadil, žalobcovi a vtedajšiemu spoluvlastníkovi predmetnej domovej nehnuteľnosti M.. N.. C., odstrániť stavbu - murovaný sklad o zastavanej ploche 5,58 m x 2,95 m na pozemku s parcelným číslom XXXX/X k.ú. Staré Mesto pristavaný k obvodovému múru domu na Š. O.. Č.. XX, D. H.. Teda súd mal preukázané, že murovaný sklad bol odstránený legitímne na základe citovaného rozhodnutia obvodného úradu.
34. Z obsahu listinného dôkazu, a to - rozhodnutia Hlavného mesta Slovenskej republiky Č.p. OPP-146/2003 Ad, zo dňa 18.11.2003 mal súd preukázané, že žalobcovi ako vlastníkovi domovej nehnuteľnosti na Š. O.. Č.. XX D. H. bolo uložené opatrenie na odstránenie nedostatku v oblasti ochrany pred požiarmi tak, že bol povinný zabezpečiť vykonanie kontroly komínov v uvedenom bytovom dome v súlade s ustanovením § 4 písme. m/ zákone č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 17 ods. 2 písmeno a/ bodu 1 vyhlášky č. 84/1997 Z.z., ktorou sa ustanovujú technické podmienky a požiadavky požiarnej bezpečnosti pri inštalácii a prevádzkovaní palivových spotrebičov, elektrotepelných spotrebičov a zariadení ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komínov a dymovodov v termíne do 30.11.2003.
35. Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 27.7.2005 mal súd preukázané, že bolo žalobcovi odborným pracovníkom N.. M. po vykonanej revízií komínových telies doporučené odo dňa 27.7.2005 nepoužívať komínové telesá pre ich zníženú funkčnosť a ktorý zároveň súhlasil v súlade s projektovou dokumentáciu s odstránením komínových telies, ktoré nie sú funkčné.
36. Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 6.6.2005 mal súd preukázané, že Krajský pamiatkový úrad Bratislava podal Miestnemu úradu Bratislava - Staré mesto podnet na prešetrenie a žiadosť o súčinnosť, nakoľko boli zistené nedostatky na objekte národnej kultúrnej pamiatky a bytového domu na Š. O.. Č.. XX D. H., ktorá je zapísaná v Ústrednom zozname pamiatkového fondu pod evidenčným číslom XXX/X. Krajský pamiatkový úrad Bratislava zistil, že bola v úrovni 2NP na juhozápadnej fasáde bytového domu nainštalovaná parabola s nosičom a do úrovne toto podlažia je ďalej cez druhé okno od západu na juhovýchodnej fasáde vedený vzdušný elektrický rozvod z vedľajšieho objektu - F. Š. XX. Úrad konštatoval, že uvedené práce boli realizované v rozpore s príslušnými pamiatkového zákona. Osadením paraboly a realizovaním vedenia elektrickej energie došlo k poškodeniu hmoty pamiatkovej substancie daného objektu a k výraznému narušeniu výzoru, ako aj jeho estetických a pamiatkových hodnôt. Úrad v svojej písomnej žiadosti na záver uviedol, že ak vlastník nehnuteľnosti nenapraví rušivý

vzhľad danej nehnuteľnosti začne Krajský pamiatkový úrad voči vlastníkovi priestupkové konanie v zmysle príslušných ustanovení pamiatkového zákona /č. l. 237 spisu /.
37. Z preloženej fotodokumentácie žalobcom mal súd preukázaný zlý technický stav domovej nehnuteľnosti na Š. O..W.. Č.. XX D. H.. Z fotodokumentácie je zrejmý vysoký stav spodnej vody v suteréne nehnuteľnosti, rozsah poškodenia rín a omietky.
38. Z výsluchu žalobcu mal súd preukázané, že bytový dom na Š. Č.. XX D. H., ktorého je vlastníkom, je národnou kultúrnou pamiatkou, v dôsledku čoho je v zmysle stavebného zákona povinný ju udržiavať v dobrom technickom stave. Doporučeným listom zo dňa 25.7.2002 požiadal žalobca nájomníkov v bytovom dome o uvoľnenie povalových priestoroch z dôvodu opráv rín na dome, ktorá mala byť vykonaná dňa 10.10.2002. Keďže tieto priestory neboli žalobcovi nájomníkmi sprístupnené, požiadal príslušné Obvodné oddelenie PZ SR o asistenciu, listom zo dňa 9.10.2002, pri výkone udržiavacích prác v rozsahu vyčistenia , opravy odkvapových rín a vyčistenia povalového priestoru od odpadu v domovej nehnuteľnosti na Š. O.. Č.. XX, D. H.. Nájomca Z.. U. spolu s ďalším nájomcom podali na žalobcu trestné oznámenie z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 238 ods. 1,2 Trestného zákona. Z výpovede žalobcu ako aj z obsahu listinného dôkazu - uznesenia vydaného Okresnou prokuratúrou Bratislava I číslo konania 2 Pv 339/03-11, zo dňa 8.10.2003 mal súd preukázané, že trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené, nakoľko skutok nie je trestným činom.
39. Z výpovede žalobcu mal súd preukázané, že na bytový dom dal namontovať kamery, avšak nie za tým účelom, aby sa chválil, že svojich nájomcov monitoruje, ale kamery dal namontovať z bezpečnostných dôvodov.
40. Z výpovede svedka N.. Ľ. C., generálneho sekretára Združenia podnikateľov Slovenska mal súd preukázané, že združenie dbá na svoje dobré meno ako aj dobré meno funkcionárov, jedným z ktorých je aj žalobca. Žalobca bol prezídiom združenia vyzvaný, aby poskytol vysvetlenie k tvrdeným skutkový okolnostiam v odvysielanej rozhlasovej relácii žalovaným. Žalobca na svoju obranu uviedol, že po neúspešnom mimosúdnom rokovaní so žalovaným (jeho právnym predchodcom) podal žalobu o ochranu jeho osobnosti na súd. Z výpovede svedka ako aj z obsahu listinného dôkazu zo dňa 5.9.2012 / č. l. 267 spisu/ vypracovaného vypočutým svedkom mal súd preukázané, že vzhľadom na negatívnu publicitu osoby žalobcu boli žalobcovi pozastavené, až do podania žaloby, všetky jeho aktivity súvisiace so zastupovaním združenia - napríklad nominovanie do poradných orgánov štátnej správy a samosprávy, komisií výborov Národnej rady Slovenskej republiky a do výkonných komisií Republikovej únie zamestnávateľov. Svedok konkrétne k osobe žalobcu uviedol, že ho pozná niekoľko rokov a vyjadrenia odvysielané v relácii žalovaným sa nezhodovali s povahovými vlastnosťami žalobcu.
41. Svedok V.. N. M., člen generálnej rady Združenia podnikateľov Slovenska, ako aj člen prezídia generálnej rady Zduženia podnikateľov Slovenska, potvrdil vo svojej výpovedi skutkový stav uvedený vypočutým svedkom N.. Ľ. C.. Dodal, že žalobca by sa nestal členom uvedených orgánov Združenia podnikateľov Slovenska, keby nebol váženým a úspešným podnikateľom, majúcim kredit bezúhonnosti. Do podania žaloby žalobcovi bola obmedzená činnosť v uvedených orgánoch Združenia podnikateľov Slovenska a taktiež potvrdil, že bola pozastavená nominácia žalobcu do štátnych orgánov, komisií na udeľovania grantov, do parlamentných výborov. Svedok uviedol, že si reláciu vypočul počas jazdy autom, obsah vypočutej relácie ovplyvnil negatívne jeho pohľad na žalobcu a vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti svedok požiadal N.. C., aby žalobca pri osobnom rozhovore objasnil tvrdené skutkové okolnosti odvysielané v relácii.
42. Svedok V.. I. S. uviedol, že je finančným riaditeľom Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania. Svoju funkciu vykonáva od roku 2007. Žalobca už v tomto období bol členom správnej rady. Svedok uviedol, že reláciu si vypočul počas jazdy autom. Jej obsahu začal venovať pozornosť po tom, čo odznela informácia o adrese bydliska žalobcu. V relácií bolo odvysielané, že majiteľ domu terorizoval svojich nájomníkov, nútil ich používať suché WC v záhrade bytového domu, určoval im vysoké nájomné. Svedok sa na všetky odvysielané skutkové okolnosti nepamätal. Svedok uviedol, že si nepamätal, či odznelo v relácií meno žalobcu, no na jeho identifikáciu postačovala informácia o jeho bydlisku, nakoľko na túto adresu bola žalobcovi doručovaná pracovná pošta. Svedok uviedol, že žalobcu v relácii nepočul rozprávať.
43. Z výsluchu svedka N.. N. W. mal súd preukázané, že so žalobcom spolupracuje v oblasti finančného poradenstva. Počas jazdy autom počúval vysielanie žalovaného, ktorý vysielal reláciu "o nejakých reštituentoch". Obsahu relácie nevenoval pozornosť až do uvedenia adresy žalobcu .V tejto relácií bolo uvedené, že vlastník domu na Š. Č..XX D. H. poškodzuje práva nájomcov. V tejto relácií bolo uvedené aj meno žalobcu. Svedok sa po vypočutí relácie stretol so žalobcom, ktorému v dobrej viere požičal finančné prostriedky v čase pred vysielaním predmetnej relácie. Po vypočutí predmetnej relácie svoj

vzťah žalobcovi prehodnotil, požiadal ho, aby mu na zabezpečenie vrátenia finančných prostriedkov zriadil vecné bremeno na nehnuteľnosti, ktorej vlastník je žalobca, keďže svedok nadobudol dojem, vzhľadom na obsah relácie, o nečestnom správaní sa žalobcu k tretím osobám.
44. Z výsluchu svedka Z. U., bývalého nájomcu bytu v domovej nehnuteľnosti na Š. Č.. XX D. H., mal súd preukázané, že redaktorke žalovaného poskytol rozhovor, ktorý priamo nebol vysielaný žalovaným, bol len redaktorkou nahratý a neskôr žalovaným odvysielaný. Svedok počas svojho výsluchu uviedol, že v rozhovore s redaktorkou žalovaného sa vyjadroval k jednotlivým skutkovým okolnostiam tak, ako ich vnímal on.
45;. Po výsluchu svedka Z. U. žalovaný doručil súdu listinné dôkazy - rozhodnutia a zápisnice z trestného konania vedeného voči žalobcovi - výsledkom ktorého však bolo právoplatné zastavenie trestného konania voči žalobcovi. Žalovaný súdu predložil listinné dôkazy potvrdzujúce korešpondenciu medzi nájomcami bytov v domovej nehnuteľnosti na Š. Č.. XX D. H. a jednotlivými správnymi orgánmi počas vykonávania rekonštrukčných prác na nehnuteľnosti. Z obsahu týchto však nevyplýva, že by rekonštrukčné práce žalobca vykonával v rozpore s vydanými právoplatnými rozhodnutiami stavebného úradu ako aj Krajského pamiatkového úradu v Bratislave.
46. Žalobca ako aj vypočutá svedkyňa V. G. uviedli, že neboli redaktorkou žalovaného oslovení za účelom účasti v relácii s názvom "Ako prísť o byt", neboli ani oslovení, aby poskytli písomné stanoviská.
47. Žalovaný súdu nepreložil žiaden dôkaz potvrdzujúci, že by žalobca a správkyňa bytového domu boli redaktorkou pani I.. Č. oslovení za účelom získania stanovísk k obsahu pripravovanej relácie. Súd v konaní nemohol doplniť dokazovanie výsluchom redaktorky žalovaného I.. Č. z dôvodu jej úmrtia.
48. Z výsledkov pôvodne vykonaného dokazovania a z doplneného dokazovania po zrušení rozsudku prvej inštancie odvolacím súdom mal súd preukázané, že síce odzneli výroky pána U., obsah ktorých redaktorka žalovaného nemohla ovplyvniť, zároveň je treba prisvedčiť aj tomu, že daná téma bola témou týkajúcou sa v rozhodnom období aktuálnych problémov spojených s bývaním nájomcov v reštitučných domoch, no z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že obsah relácie redaktorka žalovaného upravovala určité časové obdobie, a tak ako súd uviedol vyššie, mala profesionálnu povinnosť obsah reportáže upraviť tak, aby jej obsah bol vyvážený. Relácia nebola vysielaná bezprostredne spôsobom priameho prenosu vyjadrení respondentov, ale s časovým odstupom. Redaktorka žalovaného obsah relácie spracovala, no nie objektívne. V rámci prípravy obsahu relácie bola povinná zabezpečiť pre objektivizáciu obsahu celej relácie účasť žalobcu vo vysielanej relácii a keďže sa jej jeho účasť nepodarilo zabezpečiť a ani účasť vypočutej svedkyne V.. G. avšak nie z dôvodu odmietnutia ich účasti v relácii, ale z dôvodu, že neboli redaktorkou v čase prípravy reportáže preukázateľne oslovení, mala sa minimálne snažiť získať písomné stanovisko žalobcu k danej téme reportáže, respektíve zabezpečiť stanovisko správcu bytového domu, v ktorom sa byt nájomcu, ktorý bol účastníkom reportáže nachádzal alebo tak, ako súd uviedol, mohla si sama získať kvalifikované informácie o činnosti žalobcu vo vzťahu k výkonu jeho vlastníckeho práva k domovej nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádzal byt respondenta pána U.. Obsah reportáže bol spracovaný jednostranne, nevyvážene a ako taký, v celom kontexte, zasiahol do osobnostných práv žalobcu, ktorý nebol redaktorkou žalovaného požiadaný o stanovisko k danej téme. Redaktorka žalovaného mala možnosť pre objektivizáciu obsahu relácie sama zistiť potrebné penzum informácií a obsah odvysielanej reportáže mala pripraviť tak, aby jeden z respondentov, prítomný nájomca, nebol vykreslený v postavení obete vo vzťahu k žalobcovi, ktorý, ako vyplynulo z dokazovania, konal vo vzťahu k nájomcom zákonným spôsobom.
49. Samotný odvolací súd konštatoval, že na rozdiel od účastníkov reportáže, je postavenie redaktora iné, nakoľko tento musí v reportáži zachovať nestrannosť a objektívnosť tým, že poskytne adekvátny priestor na vyjadrenie svojich názorov a postojov všetkým zúčastneným a dotknutým osobám (názorová pluralita), svojimi komentármi by sa mal obmedziť na nezaujaté hodnotenie opisovanej udalosti a poskytnúť poslucháčovi všetky aktuálne dostupné relevantné fakty (všestrannosť informovania) a tieto vyhodnotiť objektívne tak, aby si tento mohol vytvoriť sám svoj vlastný úsudok. No z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že redaktorka žalovaného nepostupovala v zmysle právneho názoru prezentovaného odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení. Odvolací súd konštatoval, že v prípade jednostranného spracovania reportáže, v ktorej sa poskytne priestor len jednej zo zainteresovaných strán, môže dôjsť k zásahu do osobnostných práv druhej zo zainteresovaných strán, ktorej priestor na reakciu nebol daný, hoci tomu nebránili žiadne vážne či objektívne prekážky. Odvolací súd však pripomenul, že v kontexte uvedeného však treba zdôrazniť, že existencia neoprávneného zásahu a zodpovednosti za vznik ujmy s tým spojenej predpokladá posúdenie, či v prípade poskytnutia priestoru na vyjadrenie opomenutej strane, by v konečnom dôsledku vyznelo odvysielanie príspevku celkom inak.
50. Na základe vykonaného dokazovania je celkom zrejmé, že by kontext relácie odznel inak predovšetkým v tom smere, že by jej obsah bol vyvážený, a že by odznela obrana žalobcu vo vzťahu k

tvrdeniam nájomcu, ktorý vo vzťahu k svojej osobe a členom jeho rodiny považoval konanie žalobcu za nespravodlivé, pritom žalobca ako vlastník domu, bol povinný vo vzťahu k nájomcom postupovať tak, aby ako vlastník domu dodržal zákonom určené povinnosti vlastníka domu / pod sankciu pokút , ktoré by mohli byť udeľované stavebným úradom/, aby bývanie v dome bolo bezpečné a technický stav domu, aby neohrozoval zdravie a životy nájomcov. Občiansky zákonník dával legitímnu možnosť vlastníkovi bytového domu dať nájomcom výpovede z nájmu bytov pri realizácií stavebných prác na bytovom dome, teda žalobca legitímnym spôsobom postupoval vo vzťahu k nájomcom - avšak v kontexte odvysielanej reportáže aj takéto tvrdenie nájomcu odznelo ako nepravdivé, nakoľko žalobca mal legitímny nárok ukončiť nájomný vzťah s nájomcami výpoveďou a k takejto forme skončenia nájomného vzťahu žalobca mohol prikročiť, keďže súd privolil k výpovedi z nájmu bytu vo vzťahu k nájomcovi U. a jeho rodine rozsudkom č. k. 14C 18/200-82 zo dňa 30.1.2002. Taktiež žalobca mal legitímne právo - ba dokonca povinnosť - v súvislosti s realizáciou rekonštrukčných a stavebných prác odpojiť bytový dom od energii a taktiež mal povinnosť zabezpečiť stavenisko aj sociálnym zariadením, na zbúranie nelegálnej stavby označenej respondentom relácie pánom U. ako garáž, žalobca disponoval právoplatným rozhodnutím vydaným Okresným úradom Bratislava I, odborom životného prostredia, z obsahu ktorého jednoznačne vyplývalo, že stavba bola postavená na pozemku vo vlastníctve žalobcu nelegálne. Ak by žalobca bol požiadaný o stanovisko k obsahu tvrdení nájomcu, respektíve redaktorka by skutkové okolnosti uvádzané pánom U. a jeho právnym zástupcom preverila na príslušnom správnom úrade, resp. súde, ktorými redaktorka žalovaného mohla disponovať skôr, ešte pre odvysielaním relácie, celkom určite by obsah relácie bol vyvážený, nebol by tendenčne zameraný a poslucháč by získal ucelené informácie o spracovávanej problematike redaktorkou žalovaného.

51. Odvolací súd konštatoval, že zásadne nemožno od vysielateľa spravodlivo požadovať, preukazovať pravdivosť tvrdení respondentov reportáže, avšak pokiaľ je reportáž založená na výpovedi len jednej strany sporu a druhá (opomenutá) dotknutá strana v prípadnom súdnom spore predloží svoje fakty a argumenty k riešenej problematike, na základe ktorých možno usudzovať, že odvysielané údaje nie sú (úplne) pravdivé alebo sú pravdu skresľujúce; teda také, ktoré samé o sebe síce nie sú nepravdivé, ale sú podané takou formou a v takých súvislostiach, že môžu viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti; a ktoré, pokiaľ by boli odvysielané, keby jej bol daný rovnocenný priestor na ich prezentovanie, by prispeli k objektívnosti a vyváženosti príspevku, potom prichádza do úvahy zodpovednosť vysielateľa za neoprávnený zásah.

52. Odvolací súd konštatoval, že s poukazom na uvedené bol správny záver súdu prvej inštancie o jednostrannom spracovaní príspevku a uviedol, že pokiaľ sa preukáže, že žalovanému nič nebránilo zabezpečiť stanovisko žalobcu - bude pre vznik zodpovednosti žalovaného za neoprávnený zásah určujúce; či by navrhovateľom prezentované fakty a argumenty, ak by rovnako v príspevku odzneli, významne prispeli k jeho objektívnosti a vyváženosti.

53. Súd prvej inštancie konštatuje, že redaktorke žalovaného nič nebránilo, aby zabezpečila stanovisko žalobcu k téme reportáže, ktorú spracovávala určité časové obdobie. Žalobca vo vzťahu k médiám, ktoré ho pri spracovaní danej témy oslovili, poskytol adekvátnu súčinnosť a na základe doplneného dokazovania v intenciách záveru odvolacieho súdu žalobca jednoznačne uviedol, že by poskytol aj redaktorke žalovaného súčinnosť pri spracovávaní obsahu reportáže, no tá ho v rozhodnom období neoslovila a nekontaktovala ani správkyňu bytového domu - vypočutú svedkyňu na pojednávaní konanom dňa 14.11.2016 - V. G..

54. Súd má jednoznačne za to, že žalobcom prezentované fakty a argumenty, ak by rovnako v príspevku odzneli, rozhodne by významne prispeli k jeho objektívnosti a vyváženosti.

55. Odvolací súd ďalej vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospeje k záveru o zodpovednosti žalovaného za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa, tak pri posúdení primeranosti výšky peňažnej satisfakcie sa súd prvej inštancie musí vysporiadať aj s takými rozhodujúcimi skutočnosťami na strane žalovaného, ktoré sú významné pre posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko pre rozhodnutie o výške peňažnej satisfakcie je dôležité skúmanie okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva (§ 13 ods. 3 Obč. zák.), a to nielen vo vzťahu k postihnutej osobe, ale aj vo vzťahu k pôvodcovi zásahu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. apríla 1998 sp. zn. 1Cdo 89/97) .

56. Odvolací súd uviedol, že relevantným tak pri úvahách o výške peňažnej satisfakcie je aj motív, ktorého zistenie je podstatné pre posúdenie, či v danom prípade sledoval žalovaný legitímny záujem informovať o aktuálnych záležitostiach verejného záujmu s cieľom nastoliť tak oprávnenú diskusiu o týchto otázkach. Rovnako je významné, či na strane redaktorky prevažovala snaha objektívne informovať verejnosť poskytnutím presných, úplných a spoľahlivých informácií týkajúcich sa prípadu alebo či jej možno v tomto smere klásť za vinu hrubú nedbalosť.

57. Odvolací súd konštatoval, že súd prevej inštancie na jednej strane síce prihliadal na skutočnosť, že v prípade žalovaného išlo o médium, ktoré patrí k najpočúvanejším rozhlasovým vysielateľom s celoslovenskou pôsobnosťou, avšak nezohľadnil kritérium úmyslu, sledovaného cieľa, motivácie, precíznosti práce a dobrej viery redaktorky a vôbec sa nezaoberal tým, či sa snažila dopátrať pravdy, verifikovať poskytnuté údaje, respektíve, či sa snažila vynaložiť potrebnú profesijnú precíznosť; vynaloženie adekvátnej snahy potom môže byť aj na úkor zverejnenia určitých nepresností v niektorých prípadoch; konanie novinára v dobrej viere treba striktne odlišovať od prípadov úmyselných difamácií, kde prevažuje úmysel škandalizovať určitú osobu, znevážiť či uraziť ju a privodiť jej tak ujmu na jej cti, vážnosti a dôstojnosti.
58. V tomto kontexte odvolací súd uviedol, že pre priznanie výšky peňažného zadosťučinenia bude preto potrebné v konaní sa tiež zaoberať prvoradým motívom sledovaným odvysielanou reportážou, vynaloženou snahou redaktorky skontaktovať sa so žalobcom za účelom poskytnutia mu priestoru na zaujatie jeho stanoviska a prípadnou nemožnosťou takéhoto postupu. Zároveň podľa odvolacieho súdu bolo potrebné posúdiť, či redaktorka hranice svojej kompetencie, a tým aj úlohu nezávislého postavenia prekročila tým, že by v reportáži ako fakty prezentovala tvrdenia, ktoré boli nepravdivé alebo neúplné, či nejakým spôsobom hodnotila vyjadrenia účastníkov reportáže, a teda či vyznela celková reportáž jednostranne v neprospech žalobcu, či bola nevyvážená, neobjektívna, zavádzajúca a tendenčná, čím naviedla poslucháča k jednoznačnému záveru o arogantnom, nečestnom a neľudskom či protiprávnom konaní navrhovateľa. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že sloboda prejavu, zahŕňajúca právo zastávať názory a rozširovať informácie, ktoré sú založené na nepravdivom alebo neúplnom informovaní, na skresľovaní a manipulovaní s údajmi, nemôže v žiadnom ohľade požívať právnu ochranu.
59. Odvolací súd uviedol, že v kontexte uvedeného bolo podstatné, či sa vôbec predmetný príspevok prioritne zaoberal konaním žalobcu, či ho nejakým spôsobom hodnotil a kriticky posudzoval, a či preto mohol byť pre poslucháčov základom na skutkový záver, že žalobca sa dopustil protiprávneho či neľudského konania, alebo či bolo prioritným vyvolanie celospoločenskej diskusie k danej problematike so zámerom upozorniť kompetentné orgány na závažnosť neriešenia vzniknutého stavu, a teda či kritické vyznenie príspevku smerovalo ku kompetentným orgánom alebo k osobe žalobcu, pričom je potrebné hodnotiť celkové vyznenie príspevku, a nie posudzovať len jednotlivé z kontextu vyňaté výroky či vety tak, ako boli navrhovateľom vyselektované.
60. Odvolací súd taktiež uviedol, že vo vzťahu k intenzite zásahu a rozsahu jeho následkov je nezanedbateľnou aj miera identifikácie osoby žalobcu v obsahu príspevku. Odvolací súd síce uviedol, že hlavný respondent (C.. U.) a ani redaktorka nespomenuli osobu žalobcu jeho menom či priezviskom, a spomínali ho výlučne len ako majiteľa domu na Š. O. XX D. H..
61. Súd v kontexte s právnym názorom odvolacieho súdu a v kontexte s tvrdením odvolacieho súdu o tom, že osoba žalobcu nebola v relácii identifikovaná jeho menom priezviskom sa opätovne podrobne oboznámil s obsahom odvysielanej reportáže a zistil, že žalobca bol identifikovaný jeho plným menom a priezviskom po 10.28 min.
62. Súd na základe vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že žalovaný odvysielaním relácie, tak ako bol spracovaný jej obsah, neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu. Súd jednoznačne konštatuje, že žaloba je dôvodná. Riadiac sa právnym záverom odvolacieho súdu, súd prvej inštancie žalobe vyhovel tak, že rozhodol, že odvysielaním relácie žalovaný zasiahol do osobnostných práv žalobcu, zaviazal žalovaného zničiť všetky hmotné nosiče, na ktorých je zachytený zvukový záznam rozhlasovej relácie ". C.G. B. H...." z dôvodu, že ide o formu zdržania sa šírenia nepravdivých údajov o žalobcovi, nakoľko, ak by tieto nosiče ostali zachované, vždy by tu existovalo bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) opakovania sa v budúcnosti uskutočnenia neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu a zároveň zaviazal súd žalovaného, aby žalobcovi doručil štatutárnym orgánom žalovaného podpísaný list v znení vo výroku rozsudku uvedenom.
63. Relácia bola spracovaná a následne odvysielaná tak, že poslucháč relácie si nemohol sám vytvoriť spravodlivý úsudok o osobe žalobcu, keďže celý obsah relácie bol spracovaný len s jednou stranou nájomného vzťahu, keďže žalobca sa ku skutkovým tvrdeniam pána U. a jeho právneho zástupcu nemohol vyjadriť. Súd neprihliadol na obranu žalovaného, že redaktorka len položila otázky opýtanej strane, ktorá samostatne odpovedala, a že z tohto dôvodu žalovaný za obsah odpovedí pána U. a jeho právneho zástupcu nemôže zodpovedať. Je pravdou, že redaktorka nemohla zasiahnuť do obsahu jednotlivých odpovedí, ale mala povinnosť, vzhľadom na informačnú činnosť žalovaného, dať rovnocenný priestor aj žalobcovi, aby sa k jednotlivý tvrdeniam pána U. a jeho právneho zástupcu vyjadril. Redaktorka tak neurobila, čím založila zodpovednosť žalovaného za protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcu. Žalovaný porušil právo žalobcu na ochranu osobnosti (občianska česť

a dobré meno), pričom tento zásah bol nielenže objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na osobnostných právach žalobcu, ale aj privodil ujmu na osobnostných právach žalobcu. Súd na základe vykonaného dokazovania - a to výsluchom svedkov N.. Ľ. C., V.. N. M., V.. I. S., N.. N. W. mal za preukázané, že tvrdenia pána U. a jeho právneho zástupcu bez adekvátneho vyjadrenia sa žalobcu v relácii uviedli žalobcu do pozície nečestného, arogantného človeka, ktorý sa voči nájomcom správa neľudsky a bez právneho základu. Ako vyplynulo z dokazovania išlo o tvrdenia, ktoré priamo ohrozili povesť žalobcu v profesionálnom uplatnení ako aj osobnom živote. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti by postačilo aj len, aby tieto tvrdenia boli spôsobilé zásah do osobnostných práv vyvolať a k samotnému zásahu by ani nemuselo prísť. I keď zákon nedefinuje pojem zásah a ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva, je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza) a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka).
64. Súd žalobe vo vzťahu k prvým trom výrokom v celom rozsahu vyhovel z dôvodu, že dobrá povesť súkromnej fyzickej osoby patrí medzi najpodstatnejšie zložky osobnosti jednotlivca a musí byť starostlivo chránená pred nepriaznivými zásahmi. Súd v tejto súvislosti dodáva, že sloboda zastávať a šíriť informácie alebo myšlienky znamená oprávnenie osvojiť si akýkoľvek názor a tento šíriť ďalej akýmkoľvek spôsobom sa neuplatňuje v absolútnom vymedzení. Vždy je táto sloboda limitovaná ochranou iných práv garantovaných zákonom. V prípade neoprávneného zásahu do určitého absolútneho osobnostného práva, vznikne poškodenej osobe právo domáhať sa svojej ochrany v zmysle citovaných ustanovení § 11,13 Občianskeho zákonníka.
65. Súd na základe vykonaného dokazovania na základe ktorého mal preukázaný závažný zásah do osobnostných práv žalobcu, nepovažoval za adekvátne zadosťučinenie ospravedlnenie a zničenie hmotných nosičov, súd žalobcovi priznal aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.
66. Vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujme súd prvej inštancie konštatuje, že si tento nárok žalobca uplatnil dňom doručenia žaloby, t.j. dňom 16.10.2009. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku po tom, čo súd pripustil zmenu časti petitu žaloby uznesením č.k. 10C 189/2009-362 zo dňa 4.5.2016. Súd konštatuje, že zmena petitu žaloby sa nedotkla pôvodne uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Súd o tomto uplatnenom nároku rozhodol v kontexte s právnym názorom odvolacieho súdu tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 7.000,- €. Súd ustáli výšku nemajetkovej ujmy na spravodlivom základe, keďže v konaní bolo preukázané, že redaktorka žalovaného obsah relácie nespracovala na profesionálnej odbornej úrovni, obsah ktorej zasial do osobnostných práv žalobcu a z dôvodu intenzity zásahu do osobnostných práv žalobcu nepostačovalo priznať žalobcovi len nárok v rozsahu prvých troch výrokov formulovaných v žalobe. Redaktorka zjavným spôsobom prekročila hranice proporcionality práva na slobodu prejavu a práva na ochranu osobnosti tým, že keďže sa jej nepodarilo pozvať žalobcu ako ďalšieho respondenta do spracovávanej a odvysielanej relácie, sama mala byť zodpovedným a informovaným zástupcom žalobcu a na základe verejne dostupných informácií mala vyvážiť obsah odvysielanej relácie tak, aby si naozaj poslucháč mohol vyvodiť sám úsudok o téme relácie na základe faktov, ktoré bola povinná redaktorka zhromaždiť a prezentovať v relácii. Pri posudzovaní limitov slobody prejavu súd hodnotil reláciu ako celok - ako žáner, ktorý nebol spracovaný na profesionálnej úrovni a odvysielaním ktorého došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Súd vo zvyšku uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol z dôvodu, že nebol preukázaný úmysel redaktorky žalovaného cielene zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.
67. Uverejnenie relácie v rozsahu a forme opísanej v odôvodnení rozsudku spôsobilo žalobcovi ujmu na jeho osobnostných právach. Bez právneho významu je obrana žalovaného, že redaktorka žalovaného len položila otázky žalobcovi. Redaktorka žalobcu tematicky pripravila obsah relácie, no nevytvorila priestor na reakciu obidvoch zainteresovaných strán. Bolo povinnosťou redaktorky,

aby si po nahraní rozhovoru s pánom U. a jeho právnym zástupcom overila pravdivosť tvrdení dopytom na príslušné správne orgány a mala jednoznačne požiadať žalobcu o jeho stavisko. Ak by minimálne redaktorka žalovaného správne orgány oslovila, získala by základné informácie o nutnosti vykonania rekonštrukčných prác na domovej nehnuteľnosti žalobcu, ktorá je zároveň aj národnou kultúrnou pamiatkou, v dôsledku čoho musí byť venovaná zvýšená pozornosť na jej stavebnotechnický stav. Žalovaný zodpovedá za zásah do osobnostných práv žalobcu konaním jeho zamestnankyne - redaktorky, ktorá minimálne z nedbanlivosti pripravila obsah odvysielanej relácie jednostranne, redaktorka na obranu žalobcu neuviedla žiaden skutkový stav, z ktorého by si poslucháč mohol vyvodiť opodstatnenosť konania žalobcu voči nájomcom bytov v bytovom dome na Š. O.. Č.. XX, D. H.. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre priznanie primeraného zadosťučinenia v podobe požadovaného ospravedlnenia, ale aj pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa ustanovenia § 13 ods. 2 ,3 Občianskeho zákonníka. V danej veci nie je postačujúce samotné morálne zadosťučinenie s prihliadnutím na skutočnosť, že k zásahu do osobnosti žalobcu došlo jedným z najpočúvanejších rozhlasových vysielateľov. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd posúdil závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu osobnostného práva žalobcu došlo. Obsah relácie ako celku bol spôsobilý vyvolať u poslucháčov dojem, že žalobca sa bezočivo, agresívne ba až arogantne správa k nájomcom a svoje práva a povinnosti vykonáva svojvoľne so zameraním "vyštvať" jednotlivých nájomcov z bytov bez právneho dôvodu. Žalobca v čase neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv bol osobou známou medzi podnikateľmi, ústavnými činiteľmi, zúčastňoval sa zahraničných pracovných ciest prezidenta Slovenskej republiky. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v dôsledku negatívnej publicity osoby žalobcu žalovaným bol žalobcovi pozastavený výkon jednotlivých funkcií v Združení podnikateľov Slovenska, došlo k obmedzeniu podnikateľskej spolupráce. Jeho kolegovia začali prehodnocovať svoj pracovný ako aj osobný postoj k žalobcovi. Súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadol aj k tomu, že k zásahu došlo prostredníctvom média, ktoré patrí k najpočúvanejším rozhlasovým vysielateľom s celoslovenskou pôsobnosťou. Vzhľadom k tomu súd dospel k záveru, že suma 7.000,- € je náhradou zodpovedajúcou efektívnemu zmierneniu následkov neoprávnených zásahov do osobnostných práv s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Z obsahu zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zadosťučinenie v peniazoch plní podpornú (subsidiárnu) funkciu, t.j. nastupuje vždy až potom, keď sa morálne zadosťučinenie ukázalo (úplne alebo sčasti) nepostačujúce. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie peňažného zadosťučinenia súdom je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nejaví s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúce, a že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere. Pre hodnotenie, či došlo k naplneniu zákonných podmienok podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd nepovažoval za rozhodujúce subjektívne pocity žalobcu, ale svedeckými výpoveďami preukázaný skutkový stav z obsahu ktorého vyplynulo, že žalobca bol v dôsledku odvysielania uvedenej relácie považovaný za nedôveryhodného spolupracovníka, v dôsledku čoho bol obmedzený spolupracovníkmi pri výkone svojich pracovných povinnosti, bola naštrbená aj dôvera jeho známych voči jeho osobe. Z hľadiska skutkových okolností, z ktorých žalobca v predmetnom konaní vyvodzoval svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, treba poukázať predovšetkým na to, že do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 až § 13 Občianskeho zákonníka patrí právo popri práve na súkromie aj právo na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, na pracovisku. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobcovi bola na chránených osobnostných právach spôsobená ujma, za ktorú mu patrí náhrada nemajetkovej ujmy.

68. Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu z dôvodu, že žalobca v konaní mal plný úspech vo vzťahu k prvým trom výrokom žaloby a priznanie výšky nemajetkovej ujmy bolo na úvahe súdu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).